

[Pelle Voigt]

løb, men at der føres en bevidst økonomisk og militær nedrustnings- og afspændingspolitik.

Selv om Europarådet ikke kan beskæftige sig med spørgsmålet om nationalt forsvar, kan der gøres meget på det sikkerhedspolitiske og det økonomiske område såvel som på det miljøpolitiske, men det forudsætter naturligvis et bevidst arbejde for at forbedre samarbejdsforholdene og strukturerne i Europarådet og en mindre hyklerisk holdning til menneskerettighedsspørgsmålene end den, vi har set fra flertallets side i Europarådet og også i Den Parlamentariske Forsamling, f.eks. i forhold til menneskerettighedsproblemerne i Tyrkiet og i Nordirland.

Det er SFs håb, at netop samarbejdsmodeller som Europarådet vil styrkes i det kommende tiår, for vi anser dem som et nødvendigt alternativ til blokstrukturerne og unionsdrømmene. Derfor synes vi, det er vigtigt, at man fra dansk side udfolder bestræbelser for at foretage en arbejdsdeling og en klar adskillelse af det arbejde, der skal foregå i EF og i Europarådet. Hvis den nuværende udvikling fortsætter, hvor EF breder sine arbejdsfelter ind over alt det, som Europarådet burde tage sig af, er der en nærliggende fare for, at Europarådet, som ikke har selvstændige muligheder for at udskrive skatter, og som organisatorisk står langt svagere end EF, simpelt hen går en udhuling i møde og måske på længere sigt må se sig selv udryddet.

Det er ikke det, der er brug for. Der er brug for en styrkelse af Europarådet, og derfor synes vi, det er glædeligt, at et samlet flertal her i Folketinget er interesseret i at fortsætte arbejdet for, at man igennem et samarbejde mellem Europarådet og EF når frem til en arbejdsdeling, som kan bringe Europarådet til at fungere bedre og styrke dets organer.

Vi er selvsagt ikke enige i alle de betragtninger, som udenrigsministeren fremførte heroppefra. Vi er selvsagt ikke enige i, at det er uproblematisk, og at der ikke er nogen modsætninger mellem arbejdet i de forskellige internationale organer, Danmark er med i, men når vi er medforlagsstillere til den dagsorden, der foreligger her, er det altså ud fra et ønske om at styrke Europarådet i den nuværende situation som et af mange nødvendige fora for en anden form for internationalt samarbejde end den unionsagtige og

ensrettede facon, vi ser på fremmarch i øjeblikket, og som vi er dybt bekymrede over.

Den tyske fredsaktivist Erich Fried har udtrykt disse bestræbelser for et alternativt og grønt Europa med ordene: »Den, der blot ønsker, at verden skal eksistere videre, som den er, ønsker slet ikke, at den skal eksistere videre.«

Vi ønsker, at verden skal eksistere videre. Hvis den skal det, er det nødvendigt med dybtgående forandringer, og vi tror, at Europarådet i fremtiden får en vigtig rolle at spille i de forandringer.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg vil gerne begynde med at sige tak til udenrigsministeren for redegørelsen, der som helhed betragtet var en udmærket gennemgang af de europæiske samarbejdsorganisationer.

Jeg skal som de øvrige ordførere koncentrere mine bemærkninger om EF og Europarådet og da især om Europarådet.

Jeg vil gerne understrege, som det også tidligere er sagt, at det er nødvendigt med en klar opdeling mellem de europæiske samarbejdsorganisationer EF og Europarådet. EF – eller som vi på et vist tidspunkt forsøgte os med: EØF – er en samarbejdsorganisation for det økonomiske samarbejde, mens Europarådet er samarbejdsorganisationen for det kulturelle og humanitære samarbejde, især om menneskerettighederne, med Den Europæiske Menneskerettighedskomité og Menneskerettighedsdomstolen som særlige organer.

Vi synes ikke, at dette samarbejde i Europarådet har været værdsat tilstrækkeligt. Det har ikke været værdsat højt nok i Folketinget, det har ikke været værdsat højt nok i regeringen, og det har ikke været værdsat højt nok i offentligheden. Og selv hos Europaparlamentets medlemmer har jeg truffet på en hel del misforståelser med hensyn til, hvad der var opgaven for EF og for Europarådet. Ofte har man fra EF-Parlamentets medlemmer forsøgt at blande sig i de opgaver, som klart ligger under Europarådet, f.eks. menneskerettighederne.

Udenrigsministeren nævnte blandt de områder, som klart hører under Europarådet, sådan noget som flygtningespørgsmålet; det er jo også en væsentlig del af menneskerettighederne. Jeg synes, det var udmærket, at